

Pallissa del Vidrier

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Mirambell
Emplaçament	S'hi pot arribar per un camí a l'est de Mirambell, o per Calaf (direcció Sant Sebastià).
Alçada:	690

Coordenades:

Latitud:	41.72593
Longitud:	1.49646
UTM Est (X):	374946
UTM Nord (Y):	4620439

Classificació

Número de fitxa	08036 - 66
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX/XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Les cobertes no es conserven i l'interior es troba ple de vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08036A006000900000GD
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	ds., 22/06/2013 - 02:00

Descripció

Conjunt format per un edifici en ruïnes, l'era i diverses parets de pedra seca. L'edifici de planta quadrada, té els murs fets amb petits carreus irregulars de pedra, disposats horitzontalment. La coberta tenia la coberta a dues vessants, però inclinades cap al centre de l'edifici. Adjunt a la façana sud, hi trobem un petit cos. També a la façana sud, hi neixen unes escales amb uns 10 graons de pedra ben treballada que porten a un espai ampli on hi havia l'era. En aquesta espai s'hi poden observar unes parets de pedra seca amb unes obertures amb llinda de pedra que s'utilitzaven per guardar les eines. Cal destacar que aquesta era es troba en un nivell més elevat en el terreny, i per tal d'estabilitzar-lo es van construir uns grans marges de pedra seca, tal i com es pot observar en el nivell inferior.

Història

La pallissa és un tipus de construcció lligada completament a l'ús agrícola dels conreus de cereals típics de les terres de secà com ho són les de la Segarra o Alta Segarra. En la majoria de pobles d'aquesta comarca històrica hi ha pallisses, alguns cops amb concentracions en un indret determinat que acaba anomenant-se “les Pallisses” o “les Eres” per la relació tan estreta d'unes amb les altres. Els llocs on es troben agrupades varies pallisses solen ser indrets alts(com seria el cas d'aquesta a 700 metres d'alçada), al voltant dels pobles i ventejats per facilitar la tasca de ventar a les eres.

Aquesta edificació era destinada a emmagatzemar la palla del blat, ordi o altres cereals que després havia de servir per alimentar el bestiar domèstic durant tot l'any.

Bibliografia

MARTÍNEZ, M. (2010). Arquitectura rural. Un patrimoni cultural oblidat. (l'exemple de la Conca de Barberà)Valls: Edicions Cossetània.

